

Väröbacka, 16 mars 2023

"La Mer", Det betyder "Havet" på franska och var namnet på pappas kabinbåt. Pappa köpte den av min bror Mats någon gång 1976. Med den tog mamma o pappa med oss på båtsemester upp i Bohuslän. Tillsammans hade vi en härlig vecka, vi barn med mamma o pappa o några kamrater med strandhugg i naturhamnar och grillkvällar på små skärgårdsöar, och frukostar o luncher i båten med spritkökskokad potatis o konserverad skinka. Så här 50 år senare kan jag fortfarande förnimma känslan, lukten och den brungörande solen på min rygg. Jag glömmer aldrig denna båtsemester och jag har längtat att göra om den i hela mitt liv och till och med tagit en del drastiska beslut för att nå fram till samma "känsla". Dock går känslan inte att frammana på något mekaniskt sätt. Jag har nu lärt mig att den infinner sig lite mer oväntat. Den är som en vacker fe som bara dyker upp när man minst anar det. Helt plötsligt står hon där, vacker, glad o med ett trollspö i handen o säger "tingeling". O så är den där, känslan du en gång hade o som du trodde berodde på något du kunde frammana.

Så var min senaste "La Mer" upplevelse. De har kommit o gått vid några få tillfällen i livet. I Namibia, några timmar norr om huvudstaden Windhoek, på Kambaku Lodge kan du få denna känsla. Det var inget jag förväntade mig när jag reste dit, det var heller inget jag hade förhoppning på. Jag skulle dit och rida med några kamrater och min fru. Min fru och jag hade först tänkt att fira hennes veterinärexamen på Maldiverna i två veckor, men när Monica, en rid kamrat som vi mest hade kontakt med på Facebook, frågade om någon hade lust att göra ett litet äventyr i Afrika med ridning, så tog vi chansen och ändrade våra planer -Det ångrar vi aldrig.

Att genomföra en all-inclusive resa har aldrig varit något för mig. Det är lite grann för den late, har jag alltid sagt. Dock ligger Kambaku Lodge långt från närmaste samhälle. Därför producerar man det mesta av de resurser man kan ta från lodgens marker. Man bakar sitt eget bröd och xxx köttet man beskattar på markerna. Självklart gör man gigantiska inköp av de varor som inte går att producera själva. Det är dock bara 10 rum med gäster som man behöver ta hänsyn till, vilket till exempel innebar att Christer och jag lyckades göra tabelras på Windhoek glas flaska lager av öl. Dock var det svårt för resursplanerarna att veta att det kommer två svenska gäster som gärna dricker en hel del öl om dagen. Alkoholhalten är 4% så det känns aldrig som du blir onykter, och den Namibiska ölen smakar mycket bra. Priset på ölen, -som inte ingår i kostnaden, ligger på ca 15kr. All annan dryck förutom alkohol ingår. Dt blir därför ingen medioker upplevelse där vinet smakar dåligt, eller maten är enkel o tråkig.

När vårt sällskap kom till Lodgen var vi 4 som tog upp 3 rum, vilket gjorde att det fanns andra gäster som var inhysta i de andra rummen. Dessa kom mestadels från Tyskland. Ett par tjejer kom från Frankrike. En grupp tyska jägare var också på plats.

När man är så få på en plats så blir det naturligt att man börjar pratas vid på ett naturligt sätt, och i o med att alla har, även om olika, naturupplevelser, så är samtalen lätta att hålla igång. Det sociala livet är lättsamt, men vill man hålla sig lite anonym så är det heller inga problem.

Lodgeområdet är oerhört väl omhändertaget, Det är som en mycket väl omhändertagen trädgård i Halland, där de som har ansvaret lägger ner mycket tid på att hålla saker o ting både i gott skick och är mycket vacker. Poolen sköts också mycket väl.

För oss som är ryttare så är dagarna ungefär som följer. Vi går upp ungefär 6.20 och klär på oss rid utrustningen, går o tar en kopp kaffe o en croissant o glider sen bort till stallet där man redan håller på att göra iordning hästarna. Det är i princip bara att ta på sig hjälmen och hoppa upp. Den afrikanske guiden Jeremia är den som mest red ut med oss. När klockan är 7 så glider man iväg i skritt som vilket uterittsällskap som helst som i Sverige, eller "hemma". Man rider på ett led. Det gör man även om man är rutinerad ryttare eller ej. Visst är det så att man tidvis kan rida två och två, men det blir naturligt att rida på led ändå. Gångarterna vi red i var mestadels i skritt, men vi gjorde ändå många sträckor i både trav och galopp. Dock är naturupplevelsen bäst i skritt. Guiden leder oss sakta genom bush-landskapet och det hör mer till vanligheterna att man både ser djur på håll och kommer dem nära. Just att komma nära är mycket lätt eftersom djuren, likt som hemma, inte är rädda för hästar. De fattar inte riktigt att det sitter en människa på ryggen, och att rida bara några meter från en Gnu eller giraff är lätt, och framförallt mycket trevligt. Ridturen pågår i 2,5 timme. De 2 första timmarna är oerhört behagliga vad det gäller temperaturen. Den sista halvtimmen blir lite varmare, men det är under en förhållandevis kort stund. Att rida på en hand och filma eller ta kort med sin kamera är lätt. Jag hade en Go-Pro kamera som jag fäste på högra handleden och filmade med. Eftersom jag är van att rida på en hand så var det inga bekymmer att filma i alla gångarter och de flesta kameror idag har någon form av förmåga att reducera skakningar, så filmerna blev jämna och fina, och blev lite av en egen natur-films dokumentär.

När man sedan kommer tillbaka till stallet efter ridturen så hoppar man av och leder in hästarna och ger dem en hand kraft, eller en bit bröd. Här hemma så skulle jag aldrig få våra hästar att äta bröd, men i stallet där så torkar man det överblivna brödet och det blir hårt och kanske är det så att jag skulle kunna få min häst "Filur" att sätta i sig en bit hårt bröd ändå.

Man går sedan iväg och äter en härlig frukost. Man har tid att byta om innan om man vill det och även ta en dusch. Frukostmenyn består av en stor variation av bröd och pålägg. Det finns också en varmrättsmeny där man kan få en helt underbar omelett efter eget önskemål eller scrambled eggs o bacon. Man sitter gärna en bra stund o äter frukost. För vår del blev det mestadels över en timme.

Sen är det dags för en stund i solen, eller under parasollet. Vi hade hela tiden, som grupp, mycket att prata om och processa, så det var sällan man tog tillflykt till ljudböcker eller de andra aktiviteter som fanns tillgängliga. Vi satt långa stunder vid poolen, antingen i eller med bara benen i vattnet. Det blir ganska varmt under dagen, men värmen är mycket lättare att stå ut med än i fuktigare klimat. Att bara söka skugga gjorde stor nytta mot värmen. När klockan blev 13 så är det dags för lunch. De flesta luncher vi åt tillreds i köket inomhus, men vid två tillfällen fick vi en grillbuffé som tillreddes utomhus. Den afrikanska kocken på lodgen är delägare och en oerhört passionerad och skicklig kock. Man kan se att hon verkligen älskar sitt arbete. Just grill bufféerna var något extra. Det var vid ett av dessa tillfällen som vi fick chansen att äta grillad fisk och skaldjur. Som enveten gammal öbo från västkusten så är fisk något man blir bortskämd med under sin uppväxt, men denna fisk var gudomligt

tillredd. Kocken grillade även Kalmaris och jätteräkor. Dessa var också mycket goda. Kalmaris har ju ibland en tendens att få lite gummi aktig konsistens, men denna var helt perfekt tillredd, både i smak och konsistens.

Efter lunchen så kunde man fortsätta att vila sig tills det blev dags för nästa ridpass. Det är varmt, och kanske kan vi tycka lite synd om hästarna som får uppgiften att bära oss en stund i hög värme. Dock blir det, när solnedgången börja närma sig, mycket skönt i luften. Man rider heller inte speciellt hårt. Det mesta görs i skritt tills värmen släpper. När ridpasset börjar ta slut så möts man alltid för en "sundowner" på en öppen plätt tillsammans. Det går till så att alla gäster och guider som är ute på markerna, antingen man är jägare eller ryttare, träffas på en öppen plats. Där ställer man upp ett bord med dryck o lite tilltugg. Man kan välja om man vill dricka alkoholfritt eller ej. Min fru som inte är speciellt intresserad av Gin o Tonic hemma, säger, "det är märkligt hur gott det är med Gin o Tonic just här". Viss har hon rätt. Drycken serveras i plåt muggar med mycket is och är en perfekt inramning och avslut av en härlig eftermiddagsupplevelse. Hästarna sadlar och tränas man av och släpper på platsen. Dessa tar sig under kvällen och natten hem till lodgen i sitt eget gemak. Det är också en härlig upplevelse att få släppa hästarna. De går runt oss o käkar lite o man riktigt ser hur gott de har det. Vi är kanske ett par kilometer från lodgen, men hästarna hittar alltid tillbaka.

Vi åker sedan med guiden hem i jeepen och gör oss i sedan i ordning med dusch och byter om till lite trevligare kläder inför middagen. Vi sätter oss antingen i baren på andra våningen o tar en drink, eller en öl nere i trädgården, och blir sedan uppkallade till andra våningen o utplacerade tillsammans för middagen som är vid två långbord. Det kommer alltid någon eller några av ägarna, och även någon eller några av guiderna. Middagen är en tre-rätters meny som är mycket välkomponerad. Som gammal krögare så ser jag att det inte är några amatörer i dukt och tillrett maten. Alla rätter presenteras av servitörerna och det blir lite grann som en bordsbön. När man bjuds "var så goda" så börjar man allihop att äta, som om man vore en stor familj tillsammans. Det namibiska röda vinet är fantastiskt gott och passar bra till både förrätt o varmrätt. Rätterna består av lodgens egna skafferier av viltkött. Som svensk så är man inte van att äta så här många typer av kött, men det är otroligt hur vällagat allt är och hur balanserad kryddning och tillbehör är. Det är verkligen en lyxmåltid som hade varit ovanlig att uppleva hemma i Sverige och tillhör en av de absoluta höjdpunkter jag haft vad det gäller mat. När vi ätit färdigt o prata klart så har man tänt lägerelden i trädgården och där sitter vi sedan en stund o tar en drink o lyssnar till ljudet från naturen. tittar man ut över det upplysta vattenhålet kan man se hjordarna med vilda djur komma för att dricka vatten. vattenhålet ligger någon o hundra meter bort.

Under tiden man varit borta från rummet har personalen varit inne i rummet o förberett det för natten, med att dra för alla gardiner och sänka ner myggnätet med mera. Rummen är byggda med grästak och är lyxigt inredda i sin enkelhet. Det är mycket behagligt i rummen även om de inte har AC. En fläkt i taket räcker gott för att hålla värmen på en skön nivå. Sängarna är sköna och jag hade inga problem att sova mycket gott under natten.

Vi bokade denna resa för ca 19,000 kr. Vi la också till en safari-dag med jeep som kostade ca 2.000kr. Så här i efterhand så är jag glad att vi tog jeepsafariten, som var i en enorm nationalpark norr om oss, men att "bara" rida runt de 8,000 hektar som lodgen låg på (med yta som halva Hisingen) räcker gott och väl som naturupplevelse.

Att fortsätta att skriva om alla upplevelser man gjort skulle göra denna recension alldeles för lång och tråkig, men jag hoppas du av mig ska ha fått en rättvis bild av hur min upplevelse var, och hur den blev den där "La Mer" upplevelsen. En livshändelse som inte bara var en semester som vilken som helst, men en händelse för livet, mitt i livet som jag aldrig kommer att glömma.

Kambaku Lodge får 5 "La Mer" av 5 möjliga.

PS. För den rutinerade ryttaren och hästägaren. Ja, det är inte några dyra dressyr eller hopphästar som finns på Kambaku Lodge. Det är vanliga, trygga, enkla ridhästar som är väluppfostrade och vana vid den miljö som man möter i ett afrikanskt land. Om du gillar att "rida ut" hemma i Sverige med din häst så kommer du att gilla att rida ut i Namibia. Det är dock som så att det tar en liten tid att lära känna en ny häst och på en vecka är det svårt att bedöma en hästs förmåga. Hästarna mår bra och har det oerhört bra. De behandlas väl enligt vad vi själva är vana vid här hemma i Sverige. När jag fick frågan om vilken häst jag önskade så svarade jag att jag ville ha en hög/stor häst som är snäll men inte lat. -Det fick jag också och var mycket nöjd. Precis sådana hästar jag har hemma hos mig i Sverige. Det är gottnock för mig när det gäller hästar. DS.

Bengt Göran Grönlund